

- 4) Má v případě, jako je případ ve věci v původním řízení, žalobkyně právo na odpočet daně při koupi nemovitosti — mezonetového bytu v Sofii?

(¹) Úř. věst. L 347, s. 1.

**Žaloba podaná dne 5. dubna 2011 — Evropská komise v.
Francouzská republika**

(Věc C-164/11)

(2011/C 186/22)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: W. Mölls, zmocněnec)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Francouzská republika tím, že nepřijala opatření nezbytná pro přizpůsobení svého systému zdanění elektřiny ustanovením stanoveným směrnicí 2003/96/ES (¹), a to navzdory uplynutí přechodného období stanoveného v jejím čl. 18 odst. 10 druhém pododstavci, nesplnila povinnosti, které pro ní vyplývají z uvedené směrnice;

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svojí žalobou Komise tvrdí, že navzdory uplynutí přechodného období, které bylo žalované poskytnuto, k němuž došlo dne 1. ledna 2009, žalovaná stále nepřizpůsobila veškeré prvky svého systému zdanění elektřiny ustanovením směrnice. Podle francouzských orgánů zákon č. 2010-1488 ze dne 7. prosince 2010, který byl přijat a vstoupil v platnost po uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku, provádí ustanovení uvedené směrnice do vnitrostátního práva. Podle Komise musí být této žalobě vyhověno vzhledem ke stavu vnitrostátního práva použitelného v okamžiku uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku.

Komise uvádí, že Francie každopádně stále nepřizpůsobila veškeré prvky svého systému zdanění elektřiny tak, aby byly v souladu s ustanoveními směrnice. Žalobkyně tak odmítá argument vnitrostátních orgánů, podle něhož směrnice nezakazuje zvyšování spotřebních daní v závislosti na dotčených zeměpisných oblastech. Zakotvuje naopak zásadu jednotné sazby pro veškerou spotřebu elektřiny v témže členském státě a v článcích 5, 14, 15 a 17 provádí taxativní výčet odchylek z této zásady.

Komise mimoto odmítá tezi zastávanou francouzskými orgány, podle níž „přijaté rozlišování sazeb“ nemá za následek jakékoli riziko podvodů, nevyvolává žádné dodatečné náklady operátorů a nepředstavuje překážku vstupu zahraničních dodavatelů na trh.

(¹) Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, s. 51; Zvl. vyd. 09/01 s. 405).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil
d'État (Francie) dne 18. dubna 2011 — CIMADE, Groupe
d'information et de soutien des immigrés (GISTI) v.
Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités
territoriales et de l'Immigration**

(Věc C-179/11)

(2011/C 186/23)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI)

Žalovaný: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

Předběžné otázky

1) Zaručuje směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003 (¹) žadatelům, v jejichž případě se členský stát, ve kterém byla podána žádost o azyl, rozhodne požádat na základě nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003 (²) jiný členský stát, který považuje za příslušný k posouzení této žádosti, po dobu řízení o převzetí nebo přijetí zpět tímto jiným členským státem nárok na poskytování minimálních podmínek přijetí, jež stanoví?

2) V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

a) Povinnost, kterou má první členský stát, zajistit poskytování minimálních podmínek přijetí zaniká v okamžiku vydání rozhodnutí o přijetí dožadným státem, při skutečném převzetí nebo přijetí zpět žadatele o azyl nebo k jinému datu?